

Mál nr. 326/2019**M og
V vegna starfsábyrgðartryggingar lögmannsins X****Ágreiningur um skaðabótaskyldu lögmanns vegna innheimtu kröfu.****Gögn.**

Málskot mótttekið 2. september 2019, ásamt fylgigögnum.

Athugasemdir V dags. 14. október 2019, ásamt gögnum.

Tölvupóstur lögmanns M, dags. 24. október 2019.

Málsatvik.

Í málskoti er atvikum þannig lýst að M hafi gert húsaleigusamninga við A vegna leigu á húsnæði í Reykjavík dags. 16. og 17. september 2009. Í málskoti kemur einnig fram af hálfu M að félagið hafi falið X að innheimta kröfu úr slitabúi A vegna umræddra leigusamninga. Með dómi Hæstaréttar í máli nr. 341/2016, sem kveðinn var upp 14. júní 2016, var úrskurður héraðsdóms, um að ekki væri hægt að viðurkenna þá kröfu sem M hafði lýst í slitabúið þar sem henni hafði ekki verið lýst fyrir en eftir að kröfulýsingarfrestur rann út, staðfestur.

M telur að X og þeir lögmennt sem hafi haft með málið að gera hjá X hafi sýnt saknæma háttsemi við meðferð þess. M rekur í málskoti að fyrsta greiðsluáskorun hafi verið afhent vegna kröfu M hinn 16. ágúst 2011 og 8. desember 2012 hafi verið sent innheimtubréf frá lögmannsstofu X vegna kröfunnar. Kröfulýsingu hafi síðan ekki verið skilað í slitabú A fyrir en hinn 13. febrúar 2015 og hún undirrituð af lögmanni sem starfaði í umboði X og merkt hans lögmannsstofu. M telur að sá dráttur sem varð á meðferð málsins hjá X feli í sér saknæma háttsemi af hans hálfu og bendir á að um störf lögmannna gildi sérfræðiábyrgð. M bendir á að gagnvart M hafi enginn vafi verið um að lögmannsstofa X hafi tekið að sér innheimtu kröfunnar og þó ekki hafi verið undirrituð formleg verkbeiðni um meðferð málsins og að það stóði ekki fyrir X að bera fyrir sig að ekki hafi verið ljóst hvaða lögmaður á lögmannsstofu X fór með málið. M bendir á að umboð hafi verið gefið til X og hann hafi komið fram gagnvart öðrum vegna hagsmuna M. Einnig mótmælir M að krafa hans í slitabúi A hafi verið tilhæfulaus og vísar til þess að engar slíkar upplýsingar hafi komið fram við meðferð X á málinu fyrir dómstólum.

V telur í fyrsta lagi að ekki sé sýnt fram á í málinu að X hafi verið falið að innheimta kröfur fyrir M, heldur bendi gögn málsins til að annar lögmaður hafi haft það verk með höndum og sá hafi ekki starfað í umboði X. Einnig bendir V á að X hafi ekki verið upplýstur um stöðu mála fyrir en með tölvupósti dags. 24. nóvember 2014 og þannig geti hann ekki borið ábyrgð á þeim drætti sem varð á að lýsa kröfu í slitabúið frá árinu 2012 og því ekki sýnt saknæma háttsemi við meðferð kröfunnar. Einnig vísar V til þess að kröfur M hafi verið tilhæfulausar og þannig sé ljóst að ekki geti hlotist fjártjón af störfum X þó kröfu hafi ekki verið lýst í slitabú innan kröfulýsingarfrests.

Í málinu liggur einnig fyrir bréf frá X, dags. 9. október 2019 þar sem hann rekur af sinni hálfu atburðarás málsins frá 2011 og vísar til þess að annar nafngreindur lögmaður hafi farið með málið fyrir M frá árinu 2011 og hafi sá komið fram á fundum f.h. félagsins sem og átt samskipti við fulltrúa slitabúsins vegna kröfunnar. Einnig vísar X til þess að hann hafi ekki haft vitneskju um skráningu kröfunnar í innheimtukerfi lögmannna í desember 2012 og það innheimtubréf sem sent hafi verið út vegna þess hinn 8. desember 2012. X kveðst ekki hafa haft spurnir af málinu fyrir en „löngu seinna“ og hafi þá hlutast til um að kröfulýsing væri send á árinu 2015 og það hafi verið án ástæðulauss dráttar. Einnig kemur fram í umræddu bréfi að lögmaðurinn X telur að krafa M hafi verið tilhæfulaus.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að M leitaði sér lögmannaástoðar á árinu 2011 og taldi sig eiga kröfu í vegna vangoldinna leigugreiðslna. Þó ágreiningur sé um hvaða lögmaður hafi tekið að sér að innheimta kröfuna fyrir M er ljóst að innheimtubréf í nafni lögmansstofu X var sent út í desember 2012 og kröfulýsing síðar á árinu 2015. Á heimasíðu lögmansstofu X er sá lögmaður sem X vísar til að hafi unnið fyrir M tilgreindur sem hluti af teymi lögmanna og lögfræðinga stofunnar. Verður því ekki séð að einhver annar en lögmansstofa X hefði tekið að sér innheimtu þeirrar kröfu sem umrætt innheimtubréf var sent út af í nafni stofunnar í desember 2012. Af gögnum málsins og ofansögðu verður ekki annað séð en að lögmansstofa X hafi haft kröfuna til innheimtu alla vega frá því í desember 2012 þangað til dómur gekk í Hæstarétti 14. júní 2016.

Í málinu liggur niðurstaða Hæstaréttar í máli nr. 341/2016 um að kröfu M í slitabú A hafi ekki verið lýst í slitabúið án ástæðulauss dráttar í skilningi laga um gjaldþrotaskipti nr. 21/1991. Hvað varðar mat á saknæmri háttsemi lögmanna verður að leggja til grundvallar að sakarmat gagnvart sérfræðingum er strangt og hefur það verið staðfest í dómaframkvæmd. Það að gæta ekki hagsmuna M með því að lýsa umræddri kröfu í slitabúið án ástæðulauss dráttar telst til gáleysis lögmans og dugar ekki fyrir X að bera fyrir sig að hafa sjálfur ekki vitað af stöðu innheimtumálsins, sem send var greiðsluáskorun vegna í hans nafni í desember 2012, fyrr en seint á árinu 2014.

Verður einnig að leggja til grundvallar að þessi saknæma háttsemi hafi falið í sér tjón fyrir M þó fjárhæð þess liggja ekki fyrir. Verður því fallist á að bótaskylda sé fyrir hendi úr starfsábyrgðartryggingu X hjá V.

Nefndin tekur ekki afstöðu til bótafjárhæða nema að fengnu sérstöku samþykki allra málsaðila, sbr. 2. mgr. 3. gr. samþykta um úrskurðarnefnd í váttryggingamálum sem birtar eru með auglýsingu nr. 1090/2005 í B-deild Stjórnartíðinda. Slíkt samþykki liggur ekki fyrir og verður því ekki fjallað frekar um mögulega tjónsfjárhæð.

Niðurstaða.

Viðurkennd er bótaskylda úr starfsábyrgðartryggingu lögmansins X hjá V.

Reykjavík, 10. desember 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.